

vælger een. Kunne Skjønsmændene ikke blive enige, vælge de en Opmand, og kunne de ikke forenes om dennes Valg, beskikker Amtmanden en Opmand. Den samme Fremgangsmaade med Skjønsmænd og Opmand benyttes til at afgjøre saavel Erstatningspligten som Erstatningens Størrelse i Mangel af mindelig Overenskomst om den ved nærværende Lov hjemlede Erstatning. Ved Erstatningens Bestemmelse bliver ikke blot at tage Hensyn til den Værdiforøgelse, Eiendommen har erholdt ved den foretagne Forbedring, men tillige til den Fordel, som Brugeren i den længere eller kortere Tid, der er forløben siden Forbedringens Udførelse, selv har høstet af samme. Dog bortfalder Erstatningsretten ved større Grundforbedringer efter 30 og ved de mindre Grundforbedringer efter 10 Aars Forløb efter Forbedringens Udførelse, og maa Erstatningen i intet Tilfælde overstige Pengeværdien af det af Brugeren anvendte Arbeide og tillagte Materiale efter gangbar Pris paa den Tid, da det paagjældende Arbeide er udført. Omkostningerne ved Skjønsmændenes Forretning bæres lige af begge Parter. Dersom nogen af Parterne anser sig brøstholden ved Skjønsmændenes Forretning, skal han inden 14 Dage, efter at Kjendelsen er ham lovlig forkyndt, erklære Saadant; inden 14 Dage efter denne hans Erklærings Forkyndelse for Modparten har da hver af Parterne at udnævne tvende nye Skjønsmænd. For denne Overskjønskommission gjælde de samme Regler, som ovenfor ere givne for Skjønsmændene, kun at Kommissionen tillige har at bestemme, om begge Parterne eller kun den ene af dem skal bære de ved den fornøiede Underfølgelse foranledigede Omkostninger. Unblader en af Parterne betimelig at udnævne Skjønsmænd, skal den anden Parts Skjønsmænd i Forening med en af Amtmanden beskikket tredie Mand afgjøre Sagen.

§ 3.

Den Synsforretning, som finder Sted ved Overleveringen og Afleveringen af et Fæste- eller Leiehus, foretages for Fremtiden af Skjønsmænd, og, om fornødent, med Opmand, som det er fastsat i ovenstaaende § 2.

§ 4.

Erstatningsretten efter nærværende Lov indtræder ikke:

- a) naar Fæsteren efter den gjældende Lovgivning har forbrudt sit Fæste;
- b) naar Fæsteren opsiges i Genhold til Bestemmelserne i Forordning af 27de Mai 1848, sigtende til Forbedring i Husmænds og Snderstes Kaar;
- c) naar Leieren ifølge endelig Dom eller benaadende kongelig Resolution har forbrudt sin Frihed idetmindste i 3 Aar.
- d) naar Leiemaalet opsiges fra Leierens Side.

§ 5.

Enhver Overenskomst, hvorved Fæsteren eller Leieren frastriver sig de i denne Lov fastsatte Rettigheder, eller hvorved paa anden Maade tilsigtes at omgaa, hvad deri er fastsat, er ugyldig.